

Van sok naar kunst

ZIE PAGINA A10/11

Textielcreaties met een gevoel

Door Geertje Cornelissen

Wie dierbare kinderkleding liever niet de deur uit doet, kan zich wenden tot kunstenaar Tanja Maessen (37) uit Roermond. Zij verwerkt die snoezige sokjes en het bijpassende jurkje tot een persoonlijk kunstvoorwerp. Portretten, kussens of poppen – alles is mogelijk.

Maessens atelier kenmerkt zich door een veelheid aan kleuren. Aan het plafond hangen waslijnen vol broekjes, sokken en hemdjes en in elke hoek bevindt zich een stapeltje stoffen. Op de knutseltafel deelt de naaimachine haar ruimte met talloze knopen en kralen. Een portret van Maessens zoon, helemaal vervaardigd uit kleding die hij eens droeg, bedekt een deel van de witte muur. „Ik kan gewoon niets weggooien”, lacht de kunstenaar. Vanuit die gedachte groeide haar plan om stoffen met een emotionele waarde een nieuwe, kunstige bestemming te bieden. „Op die manier krijgt het materiaal een blijvende waarde.”

De Roermondse volgde een modeopleiding aan de kunstacademie in Maastricht.

Hier kon ze haar creativiteit optimaliseren, wat leidde tot de productie van eigenzinnige kledingcollecties. Maessen is altijd bezig gebleven met het maken van textielkunst. Na de geboorte van haar kinderen stond de productie logischerwijs op een lager pitje. „Maar op een gegeven moment begint het toch te kriebelen. Die creativiteit komt vanzelf bovendien, dat hoeft je niet te forceren.” En zo vervulde ze onlangs haar wens om een eigen bedrijfje te starten met als naam TOA Styling. TOA staat zowel voor Tanja Odette Andrea Maessen als voor Tof Origineel Anders. „Ik barst van de ideeën, dus het was best lastig om één concreet plan te nemen en van daaruit verder te werken.” Uiteindelijk koos de kunstenaar voor creaties met een persoonlijk tintje. „Het weggooien van voorwerpen met een herinnering geeft mij altijd zo’n weeïg gevoel. Je vraagt je toch af waar alles terecht komt. Op de vuilnisbelt misschien, of in de kringloop.” Dan glimlachend: „Ik vergelijk het idee een beetje met Toy Story

(de animatiefilm, red.). Het jongetje in die film staat ook voor de keuze om dierbaar speelgoed al dan niet weg te gooien. Naar mijn idee hebben de filmmakers het gevoel dat je daarbij krijgt goed weten te vangen.”

Inmiddels is Maessens website ongeveer drie weken in de lucht. Hierop zijn enkele werken te bewonderen die vooral als voorbeeld dienen. „Het is allemaal heel pril, dus veel opdrachten van klanten heb ik nog niet gehad.” Bij het maken van bijvoorbeeld een stoffenportret neemt de kunstenaar iemands foto als startpunt. Vervolgens tekent ze het patroon en kiest ze welke stof geschikt is voor de neus, de mond, de oren enzovoort. Het resultaat is stevast een kleurig geheel. „Ik hoop dat het mensen een wow-gevoel geeft. Telkens als iemand het portret van zijn kind bekijkt, kunnen de stoffen bepaalde gevoelens losmaken die alleen de eigenaar begrijpt.” Maessen besteedt gemiddeld twintig uur per week aan haar bedrijf. Het werken met textiel biedt haar meer

dan alleen de mogelijkheid om creativiteit te uiten. „Ik kan echt enorm chaotisch zijn. Als ik in mijn atelier bezig ben, dan focus ik me op een ding en dat werkt rustgevend. Bovendien stemt het geheel aan kleuren van de stoffen mij vrolijk. Zo kan ik evengoed genieten bij het zien van een volle snoeptrommel. De inhoud vormt vaak een prachtige compositie.”

Ook in het maken van kleding vindt de kunstenaar nog altijd voldoening. Geen ‘gewone kleding’ overigens, want dan ontbreekt de uitdaging. De afgelopen drie jaar heeft ze kostuums ontworpen en gemaakt voor lokale toneelvoorstellingen. „Geweldig is dat. Je kunt er helemaal je ei in kwijt. Als ik het script van zo’n voorstelling lees, zie ik meteen voor me hoe alles eruit moet komen te zien. Waar anderen in woorden denken, denk ik in beelden.” De kettingen en armbanden van onder meer plastic rozen en scoubidou-touwtjes in Maessens atelier, verraden dat ze zich eveneens toelegt op het maken

van sieraden. „Alleen voor mijn eigen plezier. Het materiaal is meestal te fragiel om te dragen.” Ze wijst op een zilveren broche in de vorm van een gezicht. „Hiervoor heb ik de afdruk van een Barbie-hoofdje gebruikt.”

Bij alles wat Maessen creëert, of dit nu sieraden zijn, kledingstukken of portretten, staat het ‘anders zijn’ centraal. „Ik maak graag dingen die iets gekks in zich hebben. Iets met een knipoog, iets wat de toeschouwer doet verbazen.” De inspiratie die ze daarvoor krijgt, komt overal vandaan. Van tijdschriften tot muziek en contact met jonge mensen (‘die zijn nog zo vrij in hun denken’). Zelf heeft ze er zo nu en dan veel plezier in om ‘gekke’ accessoires te dragen. „Laatst had ik een broche opgespeld die gemaakt was van bubbeltjes. Sommige mensen trokken een vies gezicht en wilden de kauwgum van mijn kleding verwijderen. Natuurlijk speel ik dat spelletje mee. Je kunt zoveel gein beleven aan dingen die niet standaard zijn.”

